

ת"פ 21351/09/22 - מדינת ישראל נגד חיים קורנשטיין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 21351-09-22 מדינת ישראל נ' קורנשטיין(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יעל תרם
נגד הנאשם		חיים קורנשטיין ע"י ב"כ עוה"ד אסף דוק

גזר דין

גזר הדין מותר לפרסום למעט פרטי המתלוננות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בריבוי עבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (עשרה אישומים) לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "החוק")**.
2. **הנאשם שעבד כמורה בבתי ספר שונים באזור השרון, פגע מינית בעשר מתלמידותיו הקטינות, כולן בגילאי 10-12, בכך שביצע בהן מעשים מגונים, במהלך שיעורים בכיתות הלימוד ובין כתלי בית הספר. המעשים בוצעו בין השנים 2008-2015.**

פרטי כתב האישום

3. על פי החלק הכללי, בין השנים 2006 ל-2016 (להלן: "התקופה הרלוונטית") עבד הנאשם כמורה ב"מרכז חופים" בבית הספר רופין וב"טכנודע" בגבעת אולגה, ובין השנים 2006 ל-2013 עבד בנוסף כמורה בבית ספר "השרון" ברעננה וב"מרכז יש"י" בכפר סבא (להלן: "בתי הספר").
- בתקופה הרלוונטית לימד הנאשם בבתי הספר השונים, במסגרת תוכניות "מחוננים" תלמידים ותלמידות בכיתות ג' עד ט', במסגרת תפקידו העביר שיעורים שונים ובהם שיעור "אגדות", "מיתולוגיה ימית" ו"פנטזיות" (להלן: "השיעורים").
- במסגרת השיעורים נהג לפעול בשיטות שונות כדי לבצע זממו בקטינות שלמדו בתקופה הרלוונטית בשיעורים אלו, בין היתר, הקרין הנאשם סרטים לתלמידי הכיתה. במהלכם, כיבה אורות והגיף את חלונות הכיתה בכדי להחשיכה. בתוך כך הציע הנאשם לתלמידים להיות בתפקיד צופה על יתר תלמידי הכיתה שצופים בסרט שהוקרן (להלן: "הצופה") והציג זאת כהטבה. בשלב זה, בחר הנאשם את אחד מתלמידי הכיתה, הורה לו לעמוד מאחורי הכיתה באופן בו כלל התלמידים ישובים עם הגב אליו, ואילו הנאשם נעמד מאחורי הצופה. לעיתים, נתן הנאשם לצופה משימות תוך כדי הצפייה (להלן: "ההקרנה"). כמו כן, לעיתים נשאר הנאשם עם התלמידות בכיתה במהלך ההפסקה ונתן להן משימות במסגרת משחק אשר המציא את כלליו (להלן: "המשחק", להלן יחד: "השיטה").

בתקופה הרלוונטית, במהלך השיעורים, במסגרת השיטה, ביצע הנאשם מעשים מגונים בתלמידות הכיתה, בין היתר בכך שהצמיד וחיכך את איבר מינו בישבן מעל לבגדים, נצמד אליהן, ליטף את חלקי גופן השונים וחיבך אותן, בעודו בעל סמכות עליהן.

כנטען בעובדות האישום הראשון, במהלך השנים 2008-2009 או בסמוך לכך, הייתה א.א., ילידת 1998, קטינה כבת 10-11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז יש"י" בכפר סבא. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, בשני מועדים שונים, שאירעו בסמיכות זמנים של שבוע, במסגרת שיעור "אגדות", ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בא.א. להיות הצופה בתלמידי הכיתה שצופים בסרט.

במועדים המתוארים, הטיל הנאשם על א.א. משימה לסכם בכתב את התנהלות התלמידים בכיתה בזמן הצפייה בסרט, כאשר בסופו תספר לו אודות הסרט. כן אמר לה הנאשם כי תישען על השולחן ובמהלך הצפייה יסיח את דעתה. או אז, **עמד הנאשם מאחורי א.א., הצמיד את איבר מינו לישבנה והתחכך בה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (2 עבירות)**.

כנטען בעובדות האישום השני, במהלך השנים 2009-2010 או בסמוך לכך, הייתה ב.ב., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז חופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, בין שלושה לארבעה מועדים, במסגרת שיעור "מיתולוגיה ימית", ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בב.ב. להיות הצופה בתלמידי הכיתה שצופים בסרט.

במועדים המתוארים, **עמד הנאשם מאחורי ב.ב., הצמיד את איבר מינו לישבנה והתחכך בה**. בשל כך, באחת הפעמים שאלה ב.ב. לפשר מעשיו והנאשם השיב לה שהוא מנסה להוציאה מריכוז. חרף זאת, המשיך הנאשם במעשיו **והתחכך בישבנה של ב.ב. באופן בו הזיז את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כנטען בעובדות האישום השלישי, במהלך השנים 2009-2010 או בסמוך לכך, הייתה ג.ג., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים במרכז חופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במספר אירועים ולכל היותר חמישה, במסגרת שיעור "מיתולוגיה ימית", ובמסגרת השיטה, בחר בג.ג. להיות הצופה בתלמידי הכיתה שצופים בסרט. במועדים המתוארים, **עמד הנאשם מאחורי ג.ג., הצמיד את איבר מינו לישבנה והתחכך בה באופן בו הזיז את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כנטען בעובדות האישום הרביעי, בשנת 2010 או בסמוך לכך, הייתה ד.ד., ילידת 2001, קטינה כבת 9, תלמידת כיתה ג' בבית ספר "השרון" ברעננה, בתכנית למחוננים. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, במסגרת שיעור "פנטזיה", ובמסגרת השיטה, קרא הנאשם לד.ד. לעמוד מאחורי התלמידים שצפו בסרט בכיתה. במועד המתואר, **עמד הנאשם מאחורי ד.ד., פתח את רוכסן מכנסיו, חשף את איבר מינו, אחז בידה של ד.ד. מאחורי גבה והניחן על איבר מינו**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנטען בעובדות האישום החמישי, במהלך השנים 2010-2011 או בסמוך לכך, הייתה ה.ה., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז חופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במסגרת שיעור העביר הנאשם, ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בה.ה. להיות הצופה בתלמידים שצפו בסרט בכיתה. במועד המתואר, הורה הנאשם לה.ה. לסכם בכתב את התנהלות התלמידים בזמן הצפייה בסרט, תוך שהוא מסיח את דעתה, וככל שתצליח הבטיח שייתן לה הפתעה. או אז, **עמד הנאשם מאחורי ה.ה., והתחכך בה עם חלקו התחתון של גופו, כשהזיז את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנטען בעובדות האישום השישי, במהלך שנת 2012 או בסמוך לכך, הייתה ו.ו., ילידת 2001, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז יש"י" בכפר סבא. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, בשיעור שהתקיים אחת לשבוע בבית הספר בימי שישי, במועדים שונים פנה הנאשם לו.ו., **אמר לה שהיא יפה, נצמד אליה עם גופו וחיבק אותה**. עוד במהלך השנה, עת שהו ו.ו. והנאשם בבית הספר ביום שישי, לאחר שעות הלימודים, **לקח הנאשם את ו.ו. לארון ציוד הממוקם במקום חשוך מחוץ לכיתה בכדי לתת לה ספר כפרס. או אז ניגש הנאשם לו.ו., חיבק אותה מקדימה ולאחר מכן התחכך בה מאחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כנטען בעובדות האישום השביעי, במהלך השנים 2012-2013 או בסמוך לכך, הייתה ז.ז., ילידת 2000, קטינה כבת 12, תלמידה בכיתות ז'-ח' בית הספר למחוננים ב"מרכז חופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במסגרת אחד השיעורים שהעביר הנאשם בבית הספר, התקיימה פעילות בה כל תלמידי הכיתה נכחו בקדמת הכיתה. בשלב זה נותרו הנאשם וז.ז. לבדם בחלק האחורי של הכיתה. הנאשם שאל את ז.ז. האם אוהבת ללכת לים והיא ענתה שכן. בתגובה, הציע לה הנאשם ללכת עמו לים, וז.ז., שחשה לא בנוח, קטעה את השיחה והלכה מהמקום. זמן לא רב לאחר מכן, עת שהו הנאשם וז.ז. בבית הספר, הבחין בה הנאשם בחצר בית הספר במהלך ההפסקה. **הנאשם קרא לה, התקרב אליה, נעמד מולה, אחז בצידי גופה וליטף את חזה למשך מספר שניות**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנטען בעובדות האישום השמיני, במהלך השנים 2013-2014 או בסמוך לכך, הייתה ח.ח., ילידת 2002, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"טכנודע" בחדרה. בשנים הרלוונטיות לאישום זה, במסגרת שיעור שהעביר הנאשם בבית הספר, ביקשו ח.ח. וחברתה רמז לחידה שחד הנאשם לתלמידים. הנאשם השיב כי יתן להן רמז אם יישארו עמו בהפסקה שלאחר השיעור. במועד זה, במהלך ההפסקה, נשארו השתיים בכיתה על מנת לקבל את הרמז לחידה. או אז, במסגרת השיטה, הורה להן הנאשם לפעול אחר הוראותיו, לפיהן, בזמן שח.ח. תעצום עיניה, חברתה תשנה משהו במראה ואילו ח.ח. תצטרך לגלות מה שונה. כן אמר לה הנאשם כי במהלך הצפייה יסיח את דעתה. בשלב זה, הורה הנאשם לחברה להסתובב כשגבה אליו ואל ח.ח., **הנאשם עמד מאחורי ח.ח., הצמיד את החלק התחתון של גופו לישבנה והתחכך בה למשך כדקה כשהוא מזיז את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנטען בעובדות האישום התשיעי, במהלך שנת 2015 או בסמוך לכך, הייתה ט.ט., ילידת 2004, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"טכנודע" בחדרה. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, בין שלושה לחמישה מועדים שונים, במסגרת שיעור "מיתולוגיה וסיפורי אגדות", ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בט.ט. להיות הצופה בתלמידים שצפו בסרט בכיתה. במועדים המתוארים, הורה הנאשם לט.ט. להסתכל על הכיתה, ואמר לה כי במהלך הצפייה יסיח את דעתה. או אז **נעמד הנאשם מאחורי ט.ט., כיסה את עיניה, נצמד אליה מאחור ותוך שהסיר את ידיו מעיניה ליטף את פניה עד לכתפיים והחזה**. באחד מהמקרים, בעודם בכיתה בסוף השיעור, הציע הנאשם לט.ט. שיעביר לה שיעורים פרטיים בהפסקה. משראה שמהססת, הציע לה לצרף חברה (להלן: "החברה"), וט.ט. נענתה להצעה. בהמשך, באחד מהמועדים במהלך השנה הרלוונטית, לאחר שיעור בית הספר, נשארו ט.ט. והחברה בכיתה יחד עם הנאשם. בשלב זה, במסגרת השיטה, הורה הנאשם לפעול אחר הוראותיו, לפיהן, כשהחברה וט.ט. עומדות במקומות שונים בכיתה, הנאשם חד חידות לט.ט. ובכל פעם שעונה נכון, על החברה להתקרב צעד אחד קדימה. במהלך המשחק, **נגע הנאשם בפניה של ט.ט., כיסה את עיניה עם ידיו, נצמד אליה מאחור והתחכך בגופה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כנטען בעובדות האישום העשירי, שהתווסף במהלך המשפט, במהלך השנים 2009-2010, הייתה י.י., קטינה

כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"טכנודע" בחדרה. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום, בהפסקה שלאחר שיעור "פנטזיה", היו הנאשם ו.י. לבדם בכיתה. במועד זה, במהלך ההפסקה, ובמסגרת השיטה, שיחקו הנאשם ו.י. תופסת, כשהכיתה הייתה חשוכה. **במהלך המשחק, תפס הנאשם את י.י., עמד מאחוריה, הצמיד את איבר מינו לגבה והתחכך בה. במקביל, הניח הנאשם את ידיו על חזה.** בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים.**

4. ביום 7.5.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות. במעמד הצגת ההסדר צוין כי ההסכמות הן על דעת נפגעות העבירה.

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם, בן 52, רווק, נעדר עבר פלילי. מסקירת תולדות חייו עולה כי סיים 12 שנות לימוד, בילדותו חווה תחושות שוני מבני גילו, קשיים בהשתייכות ונטה להתבודד. בגיל המתאים התגייס לצבא לחיל השריון, על אף פציעתו במהלך אימון שירת שירות מלא ובהמשך במילואים.

מבחינת השכלה, למד תואר ראשון באוניברסיטת חיפה במקצוע "היסטוריה של המזרח התיכון" ותואר שני בנושא "היסטוריה של עם ישראל". בנוסף למד תעודת הוראה במכללת "סמינר הקיבוצים".

מבחינה תעסוקתית, בתום שירותו הצבאי עבד כשנה בסוכנות היהודית, בין השנים 2000 ועד 2017 עבד כמורה בכיתות ד'-ט' בבתי ספר שונים, לימד נושאים שונים בתחומי דמיון ומיתולוגיה. הנאשם תיאר סיפוק מעבודתו כמורה וקשר אבהי ומשפחתי עם התלמידים וחלק מאנשי הצוות בצד תחושות אחריות ומחויבות לתפקידו. בשנת 2017 הושעה מתפקידו עקב חשדות בגין הטרדות מיניות (בין היתר אירועים מושא כתב האישום הנוכחי). לאחר שהושעה, לא עבד במשך כשנה עד שפוטר סופית בשנת 2018, רשיון ההוראה שלו נשלל, ומאז לא עובד כמורה. משנת 2019 ועד מעצרו עבד בעבודות שונות, עובר למעצרו עבד בעבודות מזדמנות בתחום האינסטלציה.

הנאשם עצור מזה כשנה, תיאר הסתגלות תקינה לתנאי המעצר, לדבריו לא מצוי בקשר עם גורמי טיפול בכלא. **הנאשם לוקח אחריות פורמאלית על מעשיו ומביע חרטה.** מדבריו עולה כי פיתח קשר חברי עם המתלוננת, תלמידות בית ספר, אליהן פיתח משיכה ומעשיו נבעו מעוררות מינית, על סמך המראה החיצוני שלהן וגילן הצעיר. בנוסף, טען כי ביצע את מעשיו מתוך תחושות בדידות, ריקנות וחוסר הפעלת שיקול דעת תקין, על אף מודעותו לכך שמדובר במעשים לא תקינים ובעבירות על החוק. לדבריו, כיום מצליח להתבונן בחומרה במעשיו ומביע אמפתיה כלפי הנפגעות, ומבטא קשיים רגשיים לאור המחירים ששילם וצפוי לשלם בעתיד. עוד ביטא רצון להשתלב לאחר גזר דינו בטיפול ייעודי בתחום עבריינות מין במסגרת בית הסוהר.

באשר להתפתחות המינית, הנאשם שלל משיכה מינית כלפי ילדים/ילדות ותיאר התפתחות מינית תקינה. בעברו ניהל קשר זוגי אחד משמעותי שנמשך כשנה. שירות המבחן התרשם כי בתחום זה רב הנסתר על הגלוי, כשהנאשם היה סלקטיבי בדבריו, זהיר ונמנע להעמיק בנושא, ונטה להציג חלקים מתפקידים ונורמטיביים בתפיסתו בתחום זה. ההתרשמות היא כי לצד לקיחת אחריות פורמלית על מעשיו וביטויי חרטה ואמפתיה, קיים קושי מצד הנאשם להתבונן באופן רחב על עבירותיו וחומרתן, שירות המבחן העריך כי מתקשה להבין את הרקע לביצוען ונראה כי חיבורו הרגשי אליהן ראשוני.

לסיכום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו אווז בדפוסים עברייניים מושרשים אך סובל מדימוי עצמי נמוך, מופנמות, קשיים חברתיים וקשיי תקשורת עם הסובבים אותו ובכלל זה בחיי הזוגיות שלו. הוערך כי באמצעות

העבירות ניסה להימנע מחוויית דחייה ובדידות לצד מענה לדחפיו המיניים. עוד הוערך כי מחזיק בעיוותי חשיבה במישור המיני, קושי בוויסות רגשי ומיני ונראה כי אינו מחובר מספיק לחומרת עבירותיו והשלכותיהן על קורבנות העבירה. בצד הודאתו בעבירות שביצע ניכר כי מתקשה להעמיק בהן ולהבין את הרקע לביצוען. עולה הרושם כי כיום מצליח לפתח תובנות ראשוניות מאוד ובעיקר מבין כיום, לדבריו, כי התנהלותו בעבירות ביטאה את קשייו להתמודד עם בדידות וריקנות ולא מעבר לכך. לאור האמור הוערך כי ללא הליך טיפולי ייעודי מעמיק, נשקף מהנאשם סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד. בנסיבות המתוארות, נוכח חומרת העבירות והשלכותיהן, ההתרשמות מהיעדר הכרה מספקת לחומרת התנהגותו וממודעות מספקת לרקע לביצוע העבירות הוערך כי הפרוגנוזה הטיפולית נמוכה, משכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

ראיות ההגנה לעונש

6. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר נימרוד שני, פסיכולוג קליני מומחה, ועו"ס מור דרור ממרכז "התחלה חדשה" (נ/1). בחווה"ד נסקרו בהרחבה עברו התעסוקתי, ונסיונותיו לניהול קשר זוגי שלא צלחו. לדבריו לא נמשך לבנות גילו אלא לצעירות יותר בגילים 20-30. הנאשם שלל משיכה מינית סוטה ותיאר התפתחות מינית נורמטיבית ותואמת גיל.

להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם ביטא רצון, אשר נחוה כאותנטי, לקבל טיפול וליווי על מנת להבין את הגורמים שעמדו ברקע לעבירות שביצע. ניכר שבר גדול בדימוי העצמי שלו, עת תפס עצמו כדמות מחנכת ומיטיבה. הרושם הוא כי רמת התובנה לרקע למעשיו עדיין ראשונית, באופן מותאם היות ולא עבר טיפול ייעודי בתחום. עוד בלט פער משמעותי בין יכולותיו הקוגניטיביות והתפקודיות בתחומי החיים השונים לבין החסכים והליקויים במיומנויות החברתיות והבינאישיות. נוכח הודאתו ורצונו לטפל בעצמו, באו בהמלצה לשלבו בטיפול ייעודי מיני.

7. בדיון הטיעונים לעונש העידו בפני אחיותיו של הנאשם, הגב' רחלי קורנשטיין והגב' בתיה קורנשטיין שהביעו זעזוע מהמעשים המיוחסים לו אך בצד זאת תיארוהו כעמוד התווך של המשפחה, שלאורך השנים סייע להן, סעד את אמם לאחר שהתאלמנה, בשיחות עמו בתקופת המעצר הביע רצון לטפל בבעיותיו.

ראיות המאשימה לעונש

8. **חמש מנפגעות העבירה הגישו תצהיר מטעמן (תע/1).**

א. על פי תצהירה של ב.ב. (אישום שני), הייתה במועד המעשים בכיתה ה', היא אינה זוכרת את מספר הפגיעות אך לדבריה אלו הופסקו כשהנאשם קרא לה אל מאחורי הכיתה והיא סירבה. עוד מסרה, שבזמן הפגיעה חשה שמעשיו אינם תקינים אך רק לאחר מספר שנים, בהיותה בכיתה ח', בזמן שיחה על תקיפות מיניות בבית הספר, הבינה לאשורה את משמעות מעשיו. ב.ב. מצויה בטיפול פסיכולוגי, ולדבריה הנאשם פגע בתחושות האמון שחשה לדמויות סמכות, ובמסגרת מערכות יחסים שניהלה. בנוסף, המחשבה על שחוותה גרמה לה מצוקה לאורך השנים. ב.ב. הוסיפה, במעמד הדיון, כי החליטה להתלונן על הנאשם לאחר ששמעה שמתכוון לחזור ללמד.

ב. על פי תצהירה של י.י. (אישום עשירי) נפגעה על ידי הנאשם בהיותה בת 10, תלמידת כיתה ה'. לדבריה, הוריה תיארו כי לאחר המקרה הפכה למופנמת יותר. עוד תיארה כי במהלך השנים זיכרון האירוע חזר אליה כסיט, בעיקר במהלך שנות לימודיה בתיכון. בעקבות הרצאה ששמעה של מרכז הסיוע לנפגעי תקיפה מינית, החלה להבין את שעברה ונזכרה יותר ויותר ובאותה תקופה, תפקודה היומיומי נפגע, היא

חלתה לעיתים קרובות, חשה קושי להתרכז וקשיים בסיטואציות אינטימיות עם בן זוגה דאז. היא מצויה בטיפול פסיכולוגי ממושך, וכיום לומדת לחיות את חייה בצד הטראומה ולהתמודד עם סיטואציות שונות מתחומי התקשורת הבינאישית והמיניות.

ג. על פי תצהירה של ז.ז. (אישום שביעי) נפגעה על ידי הנאשם בהיותה בת 12-13, תלמידת כיתה ז' או ח'. במקרה הראשון, זוכרת היטב את המקרים וכי הנאשם ניצל את העובדה שהייתה בת יחידה בכיתה בנים. ז.ז. סיפרה על המעשים לאמה, שהורתה לה לשמור מהנאשם מרחק, אך לא סברה שמעשיו חמורים דיים כדי להעלות אותם להנהלה. ז.ז. חששה שאם תדווח על המעשים, הנאשם יטען שמדובר באי הבנה או יכחיש. לאחר המעשים, חששה להגיע למרכז למחוננים וכשהגיעה חשה תחושות לחץ וחרדה, תחושה שליוותה אותה אף מעבר לשעות הלימודים, בנוסף לבחילות וסיטום מהם סבלה, עד שבסוף כיתה ח' פרשה מהתוכנית למחוננים. לדבריה, מאז האירועים מתקשה לתת אמון בדמויות סמכותיות ובטחונה העצמי התערער.

ד. על פי תצהירה של ד.ד., בת 12 במועד העבירות (אישום רביעי), למעשי הנאשם היו השלכות רבות על תפקודה. ד.ד. התלוננה על מעשי הנאשם בסמוך למועד ביצועם, זוכרת את חווית העדות כקשה ואת אכזבתה שגילתה שתיק החקירה נסגר. היא תיארה תחושות סכנה ופחד בקרבת גברים מבוגרים והימנעות ממגע באחרים, גם בני משפחה. ד.ד. חשה חוסר ביטחון בסיטואציות אינטימיות ואיבדה את אמונה בגברים.

ה. על פי תצהירה של ג.ג., בת 10-11 במועד ביצוע המעשים (אישום שלישי), מעשי הנאשם הסבו לה נזק רב. ג.ג., נערה דתייה שומרת נגיעה, חשה תחושות אשם על כך שלא הפסיקה את המעשים, מאז חווה קשיים בסיטואציות אינטימיות, מצויה בטיפול פסיכולוגי ובעת האחרונה מקדישה את חייה לטיפול בעצמה. ג.ג. הוסיפה במעמד הדיון, כי הפגיעה המשמעותית של מעשי הנאשם שינתה את מסלול חייה וביקשה למצות את הדין עם הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

9. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד בן אסולין, עמדה על הכיעור והחומרה שבמעשי הנאשם, שבחר לנצל את מעמדו כמורה ואת פערי הכוחות והגילים בינו לבין המתלוננות כדי לספק את יצריו. לשיטתו, חומרה מיוחדת נעוצה בביצוע המעשים בכתלי בית הספר, מקום בו אמורות המתלוננות להרגיש בטוחות, להתפתח ולצמוח. הערכים המוגנים שנפגעו הם כבודן של המתלוננות, זכותן לפרטיות, האוטונומיה על גופן, עוד נפגעו ביטחון הציבור וגורמי החינוך שאמונים על ביטחון הקטינים במסגרות החינוכיות. ב"כ המאשימה מנה את הנסיבות לחומרה וביניהן, ביצוע העבירות לאורך תקופה של 7 שנים, ריבוי המתלוננות, ניצול יחסי הכוחות ומידת התחכום והערמומיות בהם נקט הנאשם, שביצע את העבירות במסווה של משחק. עוד הפנה לתצהירי הנפגעות המלמדים על נזקים כבדים שנגרמו להן ממועד ביצוע העבירות ועד היום.

המאשימה עתרה לעונש ראוי בן 7.5 שנות מאסר, ולקביעת מתחם ענישה כולל הנע בין 7-10 שנים. לשיטתה, ניתן לדרג את חומרת המעשים, המתחם הראוי בכל אחד מהאישומים 1,6,9, הוא בין 3-6 שנות מאסר; אישומים 2-3 נע בין 3.5-7 שנות מאסר, ובאישומים 4,5,7,8 ו-10, נע בין 2.5-5 שנות מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נטול עבר פלילי, הודה, ייתר את עדויות המתלוננות וחסך זמן שיפוטי. לדבריו, תסקירו אינו חיובי ועולה ממנו שהנאשם סובל מעיוותי חשיבה, קושי

בוויסות וכי הפרוגנוזה הטיפולית נמוכה. ב"כ המאשימה לא התעלם מחלוף הזמן, מאז שנת 2015 ומכך שמאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות. לפיכך, סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד אסף דוק, עמד על נתוניו הטובים, על כך שעצור כשנה לראשונה בחייו, עברו הנקי ותדמיתו החיובית כמורה אהוב ומוערך. עוד עמד על נסיבות המעשים עצמם, שבוצעו במסגרת אווירת לימודים לא פורמאלית, וסבור שמדובר בעבירות מין ברף הנמוך, מגע קצר בגוף המתלוננת, ללא הפעלת כח. ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל רב לחלוף הזמן ממועד ביצוע המעשים המלמד שהנאשם לא חזר על מעשיו ולאפקטיביות התלונה שהוגשה נגדו והביאה לפיטוריו. עוד נטען שבמסגרת הליך השימוע הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הסכים להתפטר ולא לעבוד בתחום ההוראה. ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה במקרים דומים, חלקם נדונו בבתי משפט שלום, ועתר לקביעת מתחם כולל הנע בין 18-36 חודשי מאסר. עוד הפנה להמלצות חוות הדעת הפרטית ולרצונו של הנאשם לטפל בעצמו, וביקש למקם את עונשו בתחתית המתחם.

הנאשם בדברו האחרון לקח אחריות על מעשיו, תיאר את הבושה שחש ואת קשייו לשמוע את הדברים נגדו. לדבריו, מצא את ייעודו בתפקידי הוראה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הנאשם הורשע בעשרה אישומים בריבוי עבירות מעשה מגונה שבוצעו כלפי עשר תלמידותיו, קטינות בנות 10-12. עתירת המאשימה לסיווג מעשיו השונים לאירועים נפרדים, קביעת מתחם נפרד לכל אירוע וקביעת עונש כולל למכלול האירועים מקובלת עליי ומתיישבת היטב עם מדיניות הפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014)). הנאשם פגע במתלוננות שונות, הגם שפעל בדפוס פעולה דומה, קיימים הבדלים מסוימים במעשיו, שבוצעו במשך תקופה ממושכת, משכך ישנה הצדקה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע שיבטא נכונה את נסיבותיו (ע"פ 1228/17 **מדינת ישראל נ' שנהר**, פסקה 22, 3.10.2017; ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקאות 21-22 (4.12.2013)).

12. המעשים שבהם הורשע הנאשם פגעו פגיעה קשה בזכות הנפגעות לאוטונומיה על גופן, כבודן, שלומן ותחושת ביטחונן. בתי המשפט שבו ועמדו, בפסיקות רבות, על חומרתן הרבה של עבירות מין המסבות נזק פיזי ונפשי לקורבנות העבירה, בפרט כאשר מדובר בנפגעות קטינות, אשר הפגיעה עלולה לצלק את נפשן ולהותיר בהן משקעים רבים. חומרה נוספת נודעת לפגיעות הנעשות במסגרת יחסי אמון בין הפוגע, מורה מוערך במקרה שבפנינו, לנפגעות, תלמידותיו ותוך ניצול פערי כוחות ותפקידים.

יפים לעניינו דברים שנכתבו בע"פ 1281/06 **בורשטיין נ' מדינת ישראל** (16.4.08), שבו הורשע נאשם, ששימש גנן ומורה, בביצוע מעשים מיניים בקטינים שלימד:

"בית משפט זה שב והביע בפסיקתו את הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מין שבוצעו בקטינים, וזאת על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות כפי שבענייננו - כלפי מספר קרבנות; לאורך תקופה ממושכת ובהזדמנויות רבות ושונות; תוך ניצול יחסי אמון, תלות ומרות; ותוך גרימת פגיעה קשה בגופם, בנפשם ובכבודם של הקרבנות. לא בכדי הוגדרו עבירות אלו כעבירות ה"שקולות כדי רצח נפשו של הקורבן בהותירן בו צלקות שלא יימחו" (שם, פסקה 25 להלן: "עניין בורשטיין")

עמוד 7

[ראו גם ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.08); ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.08); ע"פ 10626/07 אדרי נ' מדינת ישראל (24.1.14)].

13. עוד עמדה הפסיקה על הצורך במדיניות ענישה מרתיעה ומחמירה כנגד מבצעי עבירות מין בקטינים, ועל חשיבות ההגנה על שלומם וכבודם של קורבנות קטינים:

"כאשר לפנינו קורבן שהוא קטין, מחויבות מערכות האכיפה להגן על שלומו וכבודו ביתר שאת, ובייחוד כאשר מדובר בניצול יחסי מרות בין הקטין לאחראי עליו. כך, ניצול בלתי הוגן של סמכות או יחסי כוח עשוי לעוות את אוטונומיית הרצון של הקורבן ולהביא לביצוע מעשים שלא מתוך הסכמה חופשית...בהתאם לכך, קבע בית משפט זה כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקטינים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים" (ע"פ 7730/12 אזריאלי נ' מדינת ישראל, פסקה 5(11.3.14) (להלן: "עניין אזריאלי")

[ראו גם ע"פ 30/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16); ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל (31.01.16); ע"פ 1263/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.05.16); ע"פ 1965/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 74 (17.8.16)].

עוד נזכיר בהקשר זה את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מזערי על עברייני מין ש"לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".

14. נסיבות מעשי הנאשם כוללות פנים רבים של חומרה:

ריבוי המעשים - הנאשם הורשע בעשרה אישומים, בעשרות מעשים מגונים שביצע בתקופה של כשבע שנים, בין השנים 2008-2015, כלפי תלמידותיו בבתי ספר שונים. אין המדובר במעידה חד פעמית, את המעשים ביצע הנאשם בהזדמנויות שונות, במהלך תקופה ארוכה של כשבע שנים, בעשר קטינות שונות, בהיותן בגילים 9-12. בחלק מהמקרים, ביצע מספר עבירות באותן קטינות, ולא היסס לבצע מעשיו בנוכחותם של תלמידים נוספים.

תחכום המעשים וניצול אמון הקטינות - הנאשם פיתח שיטה מגונה לביצוע מעשיו, תכנן את המעשים ובהם, בקפידה, את קורבנותיו. הנאשם עבד כמורה במסגרות העשרה לתלמידים מחוננים, שיעוריו עסקו בנושאים עשירי דמיון, אגדות, פנטזיות ומיתולוגיה, וניצל את אופי השיעורים, שהיה פחות פורמלי משיעורים במקצועות רגילים וכלל שיטות לימוד ייחודיות. הנאשם יצר לעצמו הזדמנויות ותנאים נוחים לביצוע מעשיו, בכך שהחשיך את הכיתות באמתלה של הקרנת סרט, בודד את קורבנו בכך שבחר בקטינות לתפקיד צופות שתעמודנה לצדו בחלק האחורי של הכיתה, בעוד תלמידי הכיתה האחרים יושבים עם הגב אליהם. הנאשם פיתח שיטה, במסווה של משחק, כדי לגרום לקטינות לשתף פעולה עם בקשותיו והנחיותיו ותוך ניצול בוטה של תמימותן והאמון הרב שנתנו בו. הנאשם הפגין יצירתיות, פרי מוחו הקודח, במטרה לפתות את הקטינות לשתף איתו פעולה: שיחק עם י.י תופסת, כיסה את עיניה של ט.ט, הציע ספר מתנה לז.ז שהתלוותה אליו למקום חשוך מחוץ לכיתה, הסביר ל.ב.ב כי מתחך בה כדי להוציאה מריכוז וכך הלאה. כך הצליח, בשעת כושר, בערמומיות ובתחכום, לבצע מעשים מיניים בקטינות, במהלך שיעור, ולצורך סיפוק תאוותיו המיניות.

אופי המעשים - בכל אחד מהאישומים כללו מעשיו מגע או התחככות גופו בגוף המתלוננת, לרב התחככות של איבר מינו באזור ישבן של הקטינות. המעשים בוצעו במנח עמידה, כשהנאשם, איש גבוה, עומד מאחורי הקטינות, ומחך את איבר מינו שבתוך מכנסיו, תוך שהוא מזיז את גופו קדימה לאחור, באזור גוון וישבן של הקטינות, מעל

לבגדיהן. במסגרת האישום השביעי, אחז הנאשם בצידי גופה של ז.ז. וליטף את חזהו. המעשים לא בוצעו באלימות או תוך הפעלת כח, הנאשם לא המשיך לבצעם כשמי מהקטינות סירבה להמשיך לשתף איתו פעולה, רובם בוצעו על גבי הבגדים. חריגים לחומרה מעשי הנאשם בגדרי האישומים הרביעי והעשירי, באישום הרביעי, עמד מאחור ד.ד, פתח את רוכסן מכנסיו, חשף את איבר מינו, אחז בידיה של ד.ד מאחורי גבה, והניחן על איבר מינו החשוף. במסגרת האישום העשירי, במהלך הפסקה, שבה שהו הנאשם ו.י. לבדם בכיתה החשוכה, שיחקו תופסת, הנאשם תפס את הקטינה, הצמיד את איבר מינו, כשהוא לבוש, לגבה והתחכך בה, ובמקביל הניח את ידיו על חזהו.

הנוק שנגרם לנפגעות העבירות - חרף חלוף זמן רב ממועד ביצוע המעשים, ניכר שאלו הותירו אותותיהם על נפגעות העבירה, פגעו בדימוין העצמי וביכולתן ליתן אמון באנשים סביבם. השלכות המעשים על הנפגעות, בעבר ובהווה, פורטו בתצהירים מטעמן, ואך טבעי שפגעו במידה דומה בנפגעות שבחרו לא להגיש תצהירים או להעיד (ע"פ 8671/17 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.18)). מדובר בפגיעה נפשית ממושכת, חלק מן המתלוננות מטופלות בטיפול פסיכולוגי. הצפת האירועים מחדש במסגרת ההליך המשפטי אילצה אותן להתמודדות נוספת עם המעשים שנעשו בהן.

15. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברף הגבוה**. בהקשר זה נתתי דעתי **לריבוי המעשים** על פני **תקופה ממושכת**, בין כתלי בית הספר **ובמסגרת הלימודית, לתחכום ולתכנון המוקדם** למעשיו, **לפערי התפקידים והגילים**, לניצול הנאשם, אדם מבוגר ונבון, מורה מוערך, את **חוסר הניסיון והתמימות של תלמידותיו** הצעירות והאמון שנתנו בו. בצד זאת, אין מדובר במעשים מגונים ברף חמור, רב המעשים בוצעו מעל הבגדים, ללא שימוש בכח ובאלימות.

מדיניות הפסיקה הנוהגת

16. מדיניות הענישה בעבירות מין צריכה להיות מחמירה ולבטא לא רק את האינטרס הציבורי בהרתעתם של עברייני מין פוטנציאליים, אלא גם את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לגופם ונפשם של נפגעי עבירות אלו (ע"פ 3936/22 מדינת ישראל נ' בושמיץ, פסקה 15 (10.11.22)). בקביעת מתחם הענישה יינתן משקל, בין היתר, למספר המעשים, מיהות הנאשם והנפגע, טיב מערכת היחסים ביניהם ופערי הכוחות והגילים.

בע"פ 7474/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.7.2020) נדחה ערעור המערער, בן 70, שהורשע בביצוע עבירות מעשים מגונים בשלוש קטינות שטרם מלאו להן 14 שנים ובקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים. בין היתר ליטף את חזה של אחת הקטינות, נישקה על פיה והחדיר לשונו לפיה של קטינה אחרת, ליטף את ישבנה וחזה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה של קטינה נוספת, בעודם לבושים. הנאשם ניצל את מעמדו כרב ואת התלות שפיתחו בו הורי הקטינות. למערער עבר רלוונטי בעבירת מעשה מגונה בכוח, נדון למאסר בן 4 שנים;

בע"פ 2856/14 מדינת ישראל נ' פלוני (20.9.15) נדונו ערעור המדינה וערעור שכנגד, על גזר דינו של נאשם, איש חינוך ששימש כמדריך קייטנה בבית ספר ובהוראה, שהורשע בשישה אישומים שבוצעו בתקופה של 3 שנים בעבירות מעשה מגונה בקטינים, חלקם תלמידים, בגילים 7-14. הנאשם נדון למאסר בן 5 שנים. בית המשפט העליון זיכה את הנאשם מעבירה אחת בה הורשע. באשר לעונש, נקבע כי יש ליתן משקל מסוים לסימנים ראשוניים לשיקומו אך לא מעבר לכך. בהתחשב בטיב המעשים, מספר העבירות, מספר הנפגעים, גילם הצעיר וניצול האמון שניתן בו, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה, החמיר בעונשו והעמידו על 6.5 שנות מאסר;

בע"פ 1074/14 משייב נ' מדינת ישראל (8.2.2015) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור נאשם, מדריך בחוג היאבקות, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת 9 במשך תקופה של כשבועיים. המעשים כללו חיכוך והצמדת גופה לאיבר מינו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע הנע בין 2-4 שנות מאסר, ומתחם ענישה כולל הנע בין 3.5-6 שנות מאסר. הנאשם, נעדר עבר פלילי, גילו

מתקדם, בריאותו אינה תקינה, נדון למאסר בן 4 שנים;

בע"פ 3182/13 **פרץ נ' מדינת ישראל** (19.12.13) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע מעשים מגונים בביתו בת ה-12 של חבר, בין היתר ליטף את חזה, גבה, ישבנה וניסה לגעת באיבר מינה. כן הורשע בעבירה של הדחה בחקירה. הנאשם נדון למאסר בן 26 חודשים;

בע"פ 6237/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.1.13) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור נאשם, שהורשע, על פי הודאתו לאחר שמיעת עדויות המתלוננות, במספר עבירות של מעשה מגונה והטרדת עד. הנאשם, בתקופה הרלוונטית עבד כרכז נוער, ביצע מעשים מגונים בנערות בנות 17-19, ניסה לנשקן ונצמד לגופן תוך הפעלת כח. באחד המקרים, השכיב בכח את המתלוננת, בת 18, על הרצפה, נשכב עליה וניסה לנשקה תוך שהיא מנסה לדחוף אותו, לאחר מכן פשט את מכנסיה וחיך את איבר מינו באיבר מינה. הנאשם, ללא עבר פלילי, נסיבותיו המשפחתיות מורכבות, נדון למאסר בן 3 שנים.

בע"פ 10382/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.12.21) שהוגש על ידי המאשימה, בעניין נאשם, מורה, שהורשע על פי הודאתו, בשורה ארוכה של מעשים מגונים בתלמידיו הקטינים שהיו אותה עת בגילים 12-14. המעשים כללו ליטוף הקטינים מעל ומתחת לבגדיהם, נגיעה באיבר מינם והנחת ידיהם על איבר מינו. הנאשם נדון למאסר בן 6 שנים, בית המשפט המחוזי אימץ את הרף העליון של הסדר טווח בין הצדדים, ערעורו נדחה; בתפ"ח (מח' מרכז) 35783-08-18 **מדינת ישראל נ' ניסן** (12.2.20) שהוגש על ידי המאשימה, הורשע נאשם, רב ומחנך, בריבוי עבירות מעשה מגונה שבוצעו במשך תקופה של כשנתיים כלפי תלמידו בבית הספר, שהיה אותה עת בגילים 10-12. הנאשם נגע באיבר מינו וישבנו של הקטין, חפן, נישק וסיבן במקלחת את איבר מינו וצבט אותו בישבנו, כל זאת חרף התנגדותו המילולית של הקטין. עוד הציג בפניו סרטונים בעלי אופי מיני. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון למאסר בן 42 חודשים;

בת"פ (מח' ב"ש) 48729-01-16 **מדינת ישראל נ' שמש** (24.1.17) הורשע נאשם בריבוי עבירות מעשים מגונים בקטינים, תלמידי כיתתו, במסגרת תפקידו כמחנך, שבשיאם מישש ונישק את איבר מינם החשוף. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה התביעה את עתירתה העונשית לארבע שנות מאסר וענישה נלווית. לכל אחד מהאישומים נקבע מתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר. הנאשם, ללא עבר, נדון למאסר בן 36 חודשים;

בת"פ (מח' י-ם) 51237-03-17 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (6.2.19) הורשע נאשם בעבירה אחת של מעשה מגונה, שביצע בקטין בן 11.5, בסמוך לבית הכנסת בו שימש כגבאי. הנאשם, בן 52, הפשיל מכנסיו ותחתוניו של הקטין ומישש את איבר מינו וישבנו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשים. הנאשם, ניהל הליך הוכחות במסגרתו נשמעו עדויות המתלונן, הוריו וחוקרת הילדים. לאחר שמיעתן תוקן כתב האישום והנאשם הודה בכתב האישום המתוקן. בהתחשב בהיעדר עבר פלילי, הליך טיפולי שעובר, מסוכנותו שהוערכה כבינונית-נמוכה, שהייתו במעצר ממש לתקופה של כחמישה חודשים ובאיזוק כשנה וחצי, נדון למאסר בן 12 חודשים;

17. עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה לעיוני ההגנה הכוללת גם גזרי דין של בתי משפט שלום. יש צדק מסויים בטיעוני ב"כ הנאשם, כי רף המעשים המיניים מזכיר מקרים רבים שנדונו בבית משפט שלום. עם זאת, במקרים אלו הורשעו הנאשמים בעבירות לפי סעיף 348(ג) לחוק, עבירת עוון שהעונש שנקבע לצדה הוא 3 שנות מאסר או בנסיבות סעיף 348(ד), מעשים מגונים בקטינים **מעל** גיל 14 תוך יחסי מרות, שהעונש הקבוע לצדו הוא 4 שנות מאסר. במקרה שבפנינו הורשע הנאשם בביצוע עבירות מעשה מגונה בקטינות בנות 10-12, **בנסיבות סעיף 345(ב)(1)**, שהעונש הקבוע לצדו הוא 10 שנות מאסר, ועונש מינימום בגין כל מעשה של 30 חודשי מאסר. מכאן, בין היתר, ההבדלים המהותיים ברמת הענישה:

ברע"פ 498/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.2.23), נדונה בקשה לרשות ערעור על גזר דינו של נאשם, מורה לנהיגה, שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשבע עבירות מעשים מגונים תוך ניצול יחסי מרות (סעיף 348(ד)(1))

ושש עבירות הטרדה מינית בתלמידותיו, חלקן בגירות וחלקן קטינות מעל גיל 14. הנאשם נדון לשנתיים מאסר תוך שבית המשפט מתחשב במחלת בתו. המעשים המגונים כללו ליטופים באזור שונים בגופן של המתלוננות, רגליים, צוואר ואזור החזה, מעל הבגדים. באחד המקרים ליקק הנאשם את אוזנה של קטינה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, נקבע כי כל אחד מהמעשים אינו ברף החומרה הגבוה של עבירות המין, אולם העונש שנגזר על הנאשם מוצדק לנוכח התמונה הכוללת העולה מהצטברות מעשיו. בקשת ר"ע נדחתה, נקבע שהנאשם פעל בדפוס פעולה שיטתי וניצל את אמון המתלוננות בו.

תפ"ע (מח' מרכז) 25345-05-22 **מדינת ישראל נ' שדה** (גזר דיני מיום 20.2.23) הנאשם, בן 75, ביצע עבירות מעשים מגונים בשש קטינות, רק במקרה אחד בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק. נדון למאסר בן 42 חודשים. בחלק מפסקי הדין עברו הנאשמים הליכי טיפול משמעותיים, נתון שהקל במידת מה בעונשם, כך בת"פ (שלום נתניה) 31731-04-19 **מדינת ישראל נ' לויבין** (14.12.21) נדון נאשם, ללא עבר, בהסכמת הצדדים למאסר בן 24 חודשים בגין חמישה אישומים בעבירות מעשים מגונים; בת"פ (שלום פ"ת) 17360-06-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.12.20) הורשע נאשם בשישה אישומים של ריבוי עבירות מעשה מגונה במתלוננות בנות 12 ומעלה (אחייניותיו ובנות חבריו). נקבע שהמגע לא היה באיברים מוצנעים ומעשיו אינם ברף הגבוה של עבירות המין. הנאשם שולב בתכנית במרכז "מעגלים", נדון למאסר בן 12 חודשים (ראו גם רע"פ 4216/21 **לנדאו נ' מדינת ישראל** ות"פ (שלום ב"ש) 30159-03-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.15)).

18. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, פגיעתו המשמעותית בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחמי הענישה לכל אחד מהאישומים, למעט אישום הרביעי, הנע בין 18-36 חודשי מאסר, לאישום הרביעי החמור יותר אקבע מתחם ענישה שנע בין 24-48 חודשי מאסר. כמו כן אני קובעת **מתחם ענישה כולל הנע בין 9-5 שנות מאסר.**

קביעת העונש המתאים לנאשם

19. הנאשם שבפניי בן 52, ללא עבר פלילי, עצור מזה שנה. עובר למעצרו ניהל אורח חיים תקין, רכש השכלה אקדמאית, עסק בהוראה וזכה להערכה בתחומו. בתחום החברתי מזלו לא שפר עליו, מילדותו נחשב לשונה, מבודד ונעדר שייכות. הנאשם רווק, עובר למעצרו התגורר בגפו בבית הוריו שהלכו לעולמם. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ושמר על יציבות תעסוקתית החל מתקופת נערותו.

20. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בעובדות כתב האישום שתוקן תיקונים מינוריים. הודאתו ייתרה את עדויות נפגעות העבירה, אין להמעט בחשיבות נתון זה. מדובר במעשים שבוצעו לפני שנים רבות, התלונות הוגשו בשיהוי רב. כעולה מתצהירי הנפגעות, הגשת התלונות וההליך המשפטי הציפו אצל חלקן טראומות עבר וגרמו להן למצוקה רגשית, שללא ספק היו משמעותיים יותר אם מי מהן הייתה נאלצת להעיד. על חשיבותם הרבה של הודאה, חרטה והבעת אמפתיה לקורבנות העבירה, עמד כב' השופט כבוב בע"פ 7880/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.8.22):

"הודאה - ובכלל זאת חרטה, היכן שגם זו ניתנת, עשויה במקרים מסוימים להפחית במידה ניכרת מחומרת העבירה ומן הנזק הנלווה לה (וראו: סעיף 40יא(4)-(5) לחוק העונשין). לא אחת, חלק גדול מהנזק של ביצוע העבירה, בפרט מקום בו מדובר בעבירות מין המבוצעות במשפחה על-ידי אב המשפחה כלפי בתו, נוגע לבושה הנלווית לקורבן העבירה - ובכך עצם החרטה, עשויה להפחית ממנה במידה מה.

על משמעות ההודאה וחשיבותה מנקודת מבטו של נפגע העבירה, יפים דברי השופט נ' סולברג בע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל (06.01.2021):

"לצד הכרחיות ההודאה לתהליך התשובה של החוטא, הרי שההכרה באחריות לנזק שגרם, נושאת עמה חשיבות רבה גם לתהליך שיקומו של הנפגע. כך בכלל, וכך כאשר בעבירות-מין עסקינן בפרט, כשלא פעם עומדת מהימנותו של זה מול מהימנותה של זו. בכגון דא, אף אם כבר הורשע הנאשם, חרף הכחשתו את המיוחס לו, אין להקל ראש בהצהרה מאוחרת מצדו, קבל עם ועדה, כי מלכתחילה היו דבריה של המתלוננת - אמת; כי לא העלילה עלילות, לא בדתה בדיות, ומעשיו שלו הם שהביאו בדין להרשעתו. אנחת רווחה, גם אם מדודה ומתוחמת, יוצאת אז מלבה של נפגעת עבירת-המין, כשהפוגע אינו מכחיש עוד, מודה בפה מלא. הנפגעת משתחררת מן העול הכבד המוטל עליה כביכול 'להוכיח' לסביבתה, כי אמת דיברה, ויכולה להפנות את כוחותיה ואת שאריות המרץ שנותרו בה, לעיקר, לשיקום חייה בעקבות המעשים הנוראיים שנעשו בה" [פס' 16].

21. תסקירו של הנאשם מאכזב. ההתייחסותו למעשיו שטחית, הנאשם אמנם נטל אחריות על מעשיו, ביטא חרטה והביע אמפתיה לנפגעות אך מדובר בנטילת אחריות פורמאלית, עוד התקשה להתבונן באופן רחב ומעמיק על מהות מעשיו והסיבות לביצועם, ונראה כי חיבורו הרגשי אליהם ראשוני. מחוות דעת פרטית מטעם מרכז "התחלה חדשה" (נ/1) עולה הערכה דומה, לפיה רמת התובנה לרקע למעשים עודנה ראשונית. בנסיבות אלו העריך שירות המבחן כי הפרוגנוזה הטיפולית בעניינו, נמוכה. המטפלת הפרטית התרשמה אחרת, להערכתה המקצועית הנאשם מביע מוטיבציה טיפולית ולשילובו בטיפול ייעודי פוטנציאל הצלחה.
22. מאז ביצוע העבירה האחרונה בשנת 2015 לא חזר הנאשם על מעשיו, מדובר בתקופה ממושכת. כעולה מטיעוני ההגנה, עקב תלונה שהגישה ד.ד, בסמוך למועד ביצוע המעשים, נערך לנאשם שימוע, הנאשם נטל אחריות, הושעה בהסכמתו עד לפיטוריו ולא שב ללמד. תיק החקירה שנפתח בעקבות תלונת ד.ד נסגר, אז, מחוסר ראיות. ניתן להתרשם כי הליך השימוע היה אפקטיבי, הנאשם פוטר, ומאז, במשך שבע שנים, לא נטען שביצע מעשים דומים. יש להצטער על כך שלא השכיל לנצל את הזמן כדי לטפל בעצמו, להתרשמות גורמי הטיפול, רמת התובנה שלו לרקע ביצוע העבירות, ונראה שגם מידת נכונותו לטפל בבעיותיו, ראשונית. הנאשם נתון במעצר ממש זמן ממושך החל מיום 29.8.22, לא דווח על בעיות משמעת והסתגלותו תקינה.

23. לסיכום, לאחר ששקלתי בכובד ראש את כלל השיקולים, חלוף הזמן, עברו הנקי והימנעות מביצוע עבירות לאחר שנת 2015, הודאתו, חרטתו והחיסכון בהעדת המתלוננות, מצאתי למקם את הנאשם בסמוך לתחתית מתחם הענישה.

הפיצוי הכספי

24. כידוע, הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיצוי אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסבל שנגרמו לו. מדובר בפיצוי ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשמותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו בלא הוכחת נזק מדויקת. תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל להעניק סעד מהיר

יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם (דנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק**, פסקה 14 (13.9.17); ע"פ 2649/21 **סילברה נ' מדינת ישראל**, פסקה 26 (19.2.23)). עוד אבהיר כי ההלכה הפסוקה קבעה שבקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו, למשל, ע"פ 1287/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.8.2015); ע"פ 6882/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2015)). בנסיבות המקרה הנוכחי, מצאתי כי יש להשית על הנאשם פיצוי שיתן סעד הולם למתלוננות, שסייע להן בשיקום חייהן, בריפוי הפצעים שטרם הגלידו ובהשבת שלווה נפשן. פרט לפן הכספי, תשלום הפיצוי מהווה הכרה מצדו במעשים, הכרה לה שיוועו הנפגעות זמן רב.

25. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **63 חודשי מאסר** החל מיום מעצרו 29.8.22.

ב. 12 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. 6 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. 100,000 ₪ פיצוי למתלוננות. הפיצוי יחולק באופן שווה בין המתלוננות וישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 30.10.23, ויועבר למתלוננות על פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ג, 11 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.